

POUTNÍKOVA STEZKA ANEB PROCHÁZKA BRANDÝSEM ZA UMĚNÍM VE VEŘEJNÉM PROSTORU

„TU MÁŠ, POUTNÍČE, MILÝ TEN SVĚT...“

Myšlenku Poutníkovy stezky realizuje spolek Brandýs ve světě v úzké spolupráci s galeristou Karlem Babíčkem. V rámci multižánrového festivalu Brandýské Mámení, který se koná každoročně první víkend v září, bylo instalováno, odhaleno a představeno již několik výtvarných děl. Můžete si je prohlédnout, popřemýšlet o nich a dotknout se jich nedaleko místa, kde se právě nacházíte.

Inspirací pro název tematické výtvarné stezky na území města je ústřední postava Poutníka ze stěžejního Komenského díla Labyrint světa a ráj srdce. Tuto knihu napsal J. A. Komenský v roce 1623, během pobytu v Brandýse nad Orlicí.

Pozn. Mezi níže uvedená díla stezky patří i dva obrazy, PANNA MARIE (V LESE...) a MADONA S DÍTĚTEM, jejichž místa nejsou v mapce zobrazena. První je olej na plátně od kutnohorského multivýtvarníka Martina Kuriše, umístěn byl v roce 2001 v kapliče za Brandýsem směrem na Mostek. Autorkou druhého obrazu je chorvatská malířka Dragana Živanović, dílo najdete od roku 2010 v kapliče u Klopotské louky.

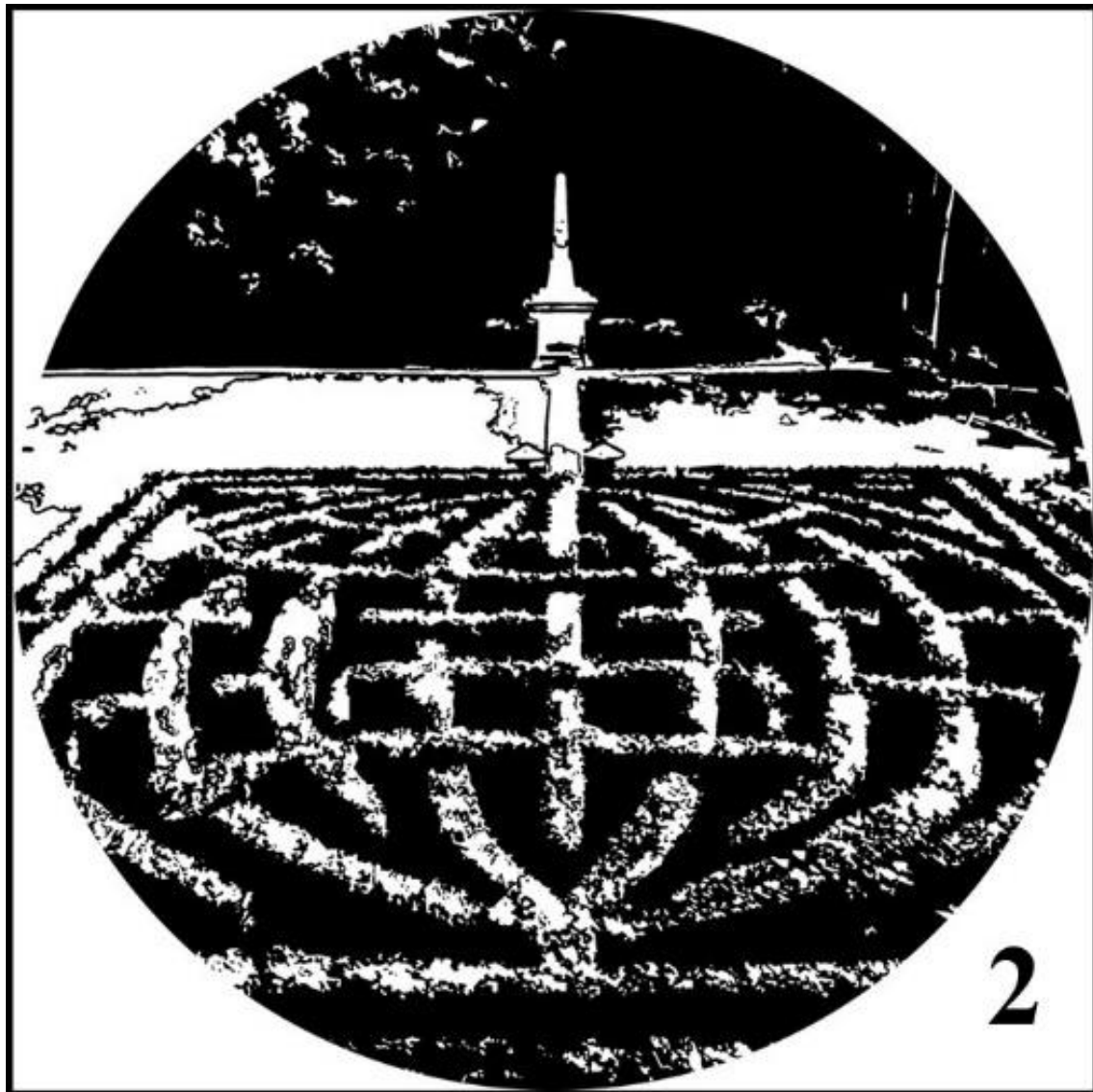
Přejeme hezké putování!
Spolek Brandýs ve světě

POMNÍK J. A. KOMENSKÉHO

Základní kámen pískovcového jehlanu byl položen v červenci 1865. V úterý 5. září téhož roku byl pomník za velké slávy a přítomnosti mnoha významných osobností (mj. Palackého, Tyrše, Šembery, Braunera, Grégra, Sladkovského) odhalen. Co do počtu návštěvníků i významem šlo o doposud největší den v historii města. Pomník vznikl díky celonárodní sbírce a byl prvním svého druhu v českých zemích. Připomíná pobyt „učitele národů“ na brandýském panství Žerotínů na začátku 20. let 17. století. Aniž bychom si toho často byli vědomi, z odkazu tohoto filozofa a pedagoga světového formátu čerpáme dodnes.

LABYRINT

Dle návrhu Davida Růžičky objekt zrealizoval Brandýs ve světě v roce 2003. Labyrint, jehož půdorysem je čtverec, je vysázen z habru obecného a leží na ose pomníku J. A. K. Uličky labyrintu tvoří poledníky a rovnoběžky (představující svět, zeměkouli), které vedou až do středu objektu (symbolického srdce, ráje). Výstavbu bludiště mimo jiné podpořila akce „Kupte si svůj habr!“. Veřejnosti je labyrint přístupný od roku 2009, vždy od května do září.

Otevírací doba viz www.brandysvesvete.cz

DEN CO DEN - *Lukáš Rittstein, 2003*

Na náměstí, vedle radnice. Plastika ze surového železa o rozměrech 350 × 450 × 320 cm. Socha je inspirována otisky, které v Brandýse zanechala minulost. Na pohled konkrétní, smyslem však abstraktní „stopa času“ symbolizuje stopu věčného poutníka v časoprostoru.

Lukáš Rittstein je vítězem Ceny Jindřicha Chalupceckého (1999). Podílel se na české expozici světové výstavy Expo 2011 v Šanghaji. Je autorem monumentální sochy, která byla dominantou Českého pavilonu na Expu 2015 v Miláně. Pro jeho tvorbu je charakteristické používání nejrůznějších předmětů denního života či industriálních materiálů, které kombinuje s vlastními tvary, vyrobenými z laminátu.

HMOTA DÍRY - *Pavel Opočenský, 2009*

Prostranství za radnicí. Žulový objekt, polohrubé kamenné bloky ponechané prakticky bez větších zásahů, s výjimkou proměnlivého systému otvorů.

Pavel Opočenský, původní profesí šperkař, se do povědomí výtvarné scény výrazně zapsal jako sochař, autor kamenných plastik a objektů. Vyhledává kontrast leštěné a přírodní plochy a snaží se o monumentální vstup do exteriéru města nebo přírodních zákoutí.

TI PŘED NÁMI - *Michal Novotný (MICL), 2005*

Údolí v Klopotech. Socha vznikla z 11 m³ pískovce od Dubence u Jaroměře. Výška 500 cm. Postavy na soše směřují vzhůru, jsou poctou výšinám ducha – tedy „těm, co zde byli před námi“.

MICL je malíř a zároveň i sochař. V 80. letech se stal dřevomodelářem a na pražské akademii, v 90. letech prošel třemi rozdílnými ateliéry: malířským u Jiřího Načeradského, sochařským u Karla Nepraše a intermediální školou Jiřího Davida. Jeho malířská tvorba působí velmi sochařsky a naopak např. dřevo se z jeho pláten nikdy nevytratilo. Patří mezi časté návštěvníky Brandýsa. Jeho pískovcový květ zdobí i jeden z hrobů místního hřbitova.

BABYLONSKÉ DĚLO (část č. 6) - Jiří Příhoda, 2006

Údolí v Klopotech. Svařovaná ocel. Délka 600 cm, průměr obruby 160 cm, vnitřní průměr/kalibr 1000 mm. Rekonstrukce Babylonského děla soudného dne ve skutečné velikosti. Autor se inspiroval 156 m dlouhým super dělem, které se na přelomu 80. a 90. let 20. století pokoušel sestrojít irácký režim Saddáma Husajna a dostřelit tak na Izrael nebo na satelity na oběžné dráze. Předpokládaný dostřel byl 1000 km, popřípadě 2000 km s pomocným raketovým pohonem. Vynálezce této zbraně, kanadský vědec Gerald Bull byl za záhadných okolností zabit. Později, v rámci operace Pouštní bouře, zničila rozpracované dělo vojska OSN.

Jiří Příhoda je laureátem Ceny Jindřicha Chalupického (1997). Patří k osobnostem se širokým kulturním přehledem a schopností oslovovat mezinárodní publikum. Vytváří prostorové instalace a intervence do architektury, je tvůrcem videoprojekcí, ve kterých postprodukčně využívá fragmenty hollywoodských filmů.

OSVÍCENÍ - *Lukáš Rittstein, 2011*

Soukromá zahrada při cestě na hrad. Plastika z umělých materiálů. Konfrontace spiritualismu lidí v papuánské džungli se symbolismem současného umění. Měkký tvar připomínající duši drží kládu tvářící se jako pravá, přitom je umělá. Což je i symbol moderního umění. Plastika abstraktního charakteru dokládá etapu autorovy tvorby, pro níž jsou typické umělé materiály a myšlenkové prolínání různých sochařských přístupů s motivy střetů civilizací.